

Arrest

nr. 317 741 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 25 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat G. VAN DE VELDE. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, dient een verzoek om internationale bescherming in op 21 december 2020.

Op 23 november 2021, 16 mei 2022 en 18 april 2024 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is.

Op 21 juni 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine afkomstig uit Grozny. U woonde in Moskou samen met uw vrouw en twee kinderen. In april 2019 was u samen met uw vriend M. op de luchthaven Seremetsvo uw tante aan het opwachten. U hoorde plots twee kleine kinderen Tsjetsjeens praten. U sprak hen aan. Ze zeiden dat ze door een man waren opgehaald. Een man die nabij stond zag u praten met hen en vertrok onmiddellijk. U ging met de kinderen naar de politie. De familie van de kinderen werd gecontacteerd en het bleek dat de kinderen ontvoerd waren. De kinderen zouden naar Istanbul worden overgebracht. U en M. zijn identiteitsgegevens werden genoteerd en jullie zouden worden opgeroepen als getuigen. Op 22/05/2019 werd u door 4 Tsjetsjenen meegenomen naar Grozny, ze zeiden dat dit in opdracht van Kadyrov gebeurde. U werd overgebracht naar de residentie van Kadyrov. U werd er vier dagen gefolterd. U vernam dat M.D., het hoofd van de politie, verantwoordelijk was voor de ontvoering van de kinderen en dat hij dit deed op bevel van I.K., de achterneef van de president en voormalige burgemeester van Grozny. Ook het parlementslid A.D. was hierbij betrokken. Er werden klachten tegen u opgesteld voor o.a. handel in drugs en wapens. Men vroeg anderhalf miljoen roebel om geen strafzaken tegen u op te starten. Uw tante kon u vrijkopen. U mocht Grozny niet verlaten. Na zes dagen ging u naar Mineralnye Vody waar u het vliegtuig nam naar Moskou. U leefde er ondergedoken bij uw neef A.. U had medische verzorging nodig. U vernam dat M. was opgepakt. In juni 2019 zag uw neef enkele verdachte Tsjetsjenen. U verliet het appartement en op 14/06/2019 nam u het vliegtuig naar Praag. Met de bus kwam u naar België. U woonde hier met uw eigen geld en hoopte dat uw problemen zouden opgelost geraken.

Uw gezin in Moskou werd sinds u uw land van herkomst heeft verlaten lastiggevalen door de autoriteiten opdat u zich zou aanbieden. Uw vader besloot hierop dat ze beter bij hem in Grozny verbleven. Ook daar werd uw gezin lastig gevallen. Autoriteiten vallen soms 's nachts hun woning binnen om ze te controleren. Uw neef A.D., uw broer I., uw vader en uw vrouw werden in Grozny vaak opgepakt en ondervraagd over u.

U vernam dat M. in juli 2020 opnieuw werd opgepakt en sindsdien is niets meer van hem vernomen.

In augustus 2020 ontvingen de in België verblijvende Tsjetsjenen een foto van u met de melding dat u een oplichter bent en wordt gezocht. Uw buurman in Verviers toonde u dit. U vertelde hem beknopt uw problemen. Hij moet dit rondverteld hebben o.a. aan een vriend die een vertegenwoordiger is van R.K. Hij bood uw buurman geld aan om hem te vertellen wanneer u thuis was.

Op 20/09/2020 werd u aangevallen met een mes en beschoten. U kon ontkomen en dook onder bij een vriend in Hasselt. U deed een maand later tevergeefs een beroep op de politie van Luik voor de aanval op u.

U vernam dat er in Grozny valse strafzaken tegen u waren geopend, wegens drugsbezit, oplichting, manipulatie en ontvangen van steekpenningen, hulp bieden aan terroristen, en wapenhandel. Uw familie ontving meerdere convocaties dat u zich diende aan te bieden bij de ROVD.

Op 21/12/2020 diende u uw verzoek om internationale bescherming in.

Op 01/11/2021 werden uw neef A.D. en uw broer I. opnieuw opgepakt en beiden werden toen gefolterd. Men dacht aanvankelijk dat uw neef toen vermoord was, later bleek echter dat hij nog in leven was.

In december 2021 werd uw vrouw opnieuw opgepakt. Men beledigde en bespuwde haar, en dreigde haar te verkrachten.

In de zomer van 2022 werd uw oom H.A., met wie u vanuit België vaak contact had, ontvoerd. Hij werd zwaar gefolterd terug vrijgelaten en kwam later te overlijden. Zijn zoon R. diende klacht in en werd eveneens ontvoerd in Grozny. Hij werd vermoord en zijn lichaam werd pas in september 2022 vrijgegeven.

U ben in het bezit van de volgende documenten: uw intern paspoort, 6 convocaties, een attest dd. 04/05/2019 dat er door de UMVD een strafzaak tegen u werd opgestart, een attest dd. 12/06/2022 waaruit blijkt dat er een strafprocedure tegen u en uw neef H.R. werd ingeleid, een artikel over Umarov, een melding in de database van binnenlandse zaken over u, een medisch attest, een kopie van de overlijdensakte en het paspoort van A. en R.H. In het opvangcentrum waar u verbleef werd u bestolen van uw gsm's en vreesde u ook vervolgd te worden. U deed aangifte bij de politie maar kreeg geen reactie.

Op 01/12/2022 werd u onder arrestatiebevel voor criminele feiten (handelingen van auteur of mededader in een criminele vereniging – deelname) 2 maanden opgesloten in de gevangenis van Hasselt. Na uw vrijlating werd u onder elektronisch toezicht gesteld.

Op 16/01/2023 diende uw neef D.Z. (O.V. 9.577.015) en op 12/06/2023 uw broer I.K. (O.V. 9.709.984) een verzoek om internationale bescherming in.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt (CGVS I p. 10-11; CGVS III p. 6) dat u in Moskou getuige was van een poging tot ontvoering van Tsjetsjeense kinderen in opdracht van hooggeplaatste Tsjetsjeense autoriteiten. Hierna werd u gevisieerd door Tsjetsjeense autoriteiten die u het zwijgen wilden opleggen. Er moet echter worden vastgesteld dat uw handelingen in België bezwaarlijk te rijmen vallen met hetgeen kan verwacht worden van een verzoeker die de ingrijpende beslissing nam zijn land te verlaten om in een derde land bescherming te verkrijgen en er in veiligheid te kunnen leven.

Er moet immers worden vastgesteld dat blijkens uw verklaringen (DVZ Verklaring pt. 32; CGVS I p. 8-9; CGVS II p. 7) u op **14/06/2019** uw land heeft verlaten om naar België te komen en er pas op **21/12/2020** uw verzoek om internationale bescherming indiende. U stelt hieromtrent dat uw doel was om in België te blijven tot uw problemen zouden opgelost zijn, maar dat toen men u probeerde te vermoorden, u dan pas heeft beslist om uw verzoek in te dienen. Deze motivering voor de laattijdigheid van uw verzoek weet niet te overtuigen. Van iemand die zijn land ontvlucht omwille van ernstige problemen en zich in veiligheid moet brengen in een derde land, kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zo spoedig mogelijk hiervan de bevoegde autoriteiten op de hoogte zou willen brengen. Bovendien vond de beweemde moordpoging op u plaats op 20/09/2020 en heeft u aldus nog drie maanden gewacht vooraleer uw verzoek in te dienen. Meer nog, uit uw verklaringen blijkt ook (CGVS I p. 6; CGVS II p. 11) dat sinds u naar België bent gekomen, u in de zomer van 2020 vernam dat er valse strafzaken tegen u waren geopend (zie ook de door u voorgelegde convocaties) en dat in augustus 2020 de in België verblijvende Tsjetsjenen een foto van u ontvingen met de melding dat u een oplichter bent en wordt gezocht. Het is bijgevolg merkwaardig dat u van mening zou zijn dat uw problemen in uw land van herkomst zich aan het oplossen waren. Uit uw houding blijkt dan ook dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig reeds ernstig de ernst én de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees voor vervolging bij terugkeer naar uw land van herkomst.

U verklaart verder (CGVS I p. 11-13) dat in augustus 2020 de in België verblijvende Tsjetsjenen een foto van u ontvingen met de melding dat u een oplichter bent en wordt gezocht. Uw buurman in Verviers toonde u dit. U vertelde hem beknopt uw problemen. Hij moet dit rondverteld hebben o.a. aan een vriend die een vertegenwoordiger is van R.K.. Hij bood uw buurman geld aan om hem te vertellen wanneer u thuis was. Op 20/09/2020 werd u aangevallen met een mes en beschoten. U kon ontkomen en dook onder bij een vriend in Hasselt. U deed een maand later een beroep op de politie van Luik voor deze aanval op u. U wachtte met uw aangifte omdat u geen documenten had, de taal niet sprak, geen getuigen had van de aanval, en vreesde gerepatriëerd te worden. U vroeg bescherming aan de politie van Luik maar omdat u geen internationaal paspoort had, zeiden ze dat u naar de ambassade diende te gaan voor documenten en dat ze dan uw klacht zouden registreren. Deze beweringen zijn uiteraard compleet absurd. Vooreerst moet vastgesteld worden dat u hieromtrent geen begin van bewijs kan voorleggen. Redelijkerwijze kan bv. toch verwacht worden dat u zich in het bezit zou willen stellen hebben van de foto en melding over u die uw buurman u toonde, om hiermee de bevoegde Belgische autoriteiten aan te tonen dat u door uw belagers tot in België werd gezocht. De door u opgegeven redenen om na de aanslag op u niet onmiddellijk een beroep te doen op de politie, zijn onzinnig. Als er daadwerkelijk een moordpoging op u werd gepleegd, kan verwacht worden dat u zich zo snel mogelijk onder de bescherming van de bevoegde Belgische autoriteiten had willen stellen. Dat de politie u voor uw klacht van een moordpoging wandelen zou sturen omdat u geen internationaal paspoort kon voorleggen, is weinig plausibel. Meer nog, uit uw verklaringen blijkt dat u weldegelijk in het bezit bent van een internationaal paspoort, u stelt immers (DVZ Verklaring pt. 25; CGVS I p. 6) dat dit document zich bevindt in de woning die u huurde in Verviers en die u heeft verlaten nadat er de beweemde aanslag op u plaatsvond. Bij het indienen van uw klacht kon u aldus met de politie naar de plaats van delict gaan en hen de - beweemde - nodige documenten voorleggen.

Uw onaannemelijk laattijdig verzoek, en uw ongefundeerde beweringen omtrent de problemen die u kende in België, ondermijnen reeds op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van uw verzoek.

Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen moet ook worden vastgesteld dat uw relaas omtrent de problemen die u kende in uw land van herkomst, doorspekt zijn van onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden waardoor er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweringen.

Zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS I p. 10-11; CGVS II p. 3-4) dat u op de luchthaven twee Tsjetsjeense kinderen opmerkte en een man die wat verder stond wegliep toen u met hen ging praten. U bracht hen naar de politie die hun familie contacteerde waarna bleek dat ze waren ontvoerd. U wist toen nog niet dat de Tsjetsjeense autoriteiten hierbij betrokken waren. Gevraagd hoe u te weten kwam dat ze hiervoor verantwoordelijk waren, verwijst u naar uw vasthouding in mei 2019 in Grozny, dat M.D., het hoofd van de politie, u toen tijdens uw gevangenschap opzocht en zei dat hij die kinderen liet ontvoeren en dit zou blijven doen. U vernam toen ook dat I.K., de achterneef van de president en voormalige burgemeester van Grozny, de instructies hiertoe gaf, als ook het parlementslid A.D. Ook tijdens uw derde persoonlijk onderhoud (CGVS III p. 4) duidt u M.D., het hoofd van de politie, aan als de persoon die u belaagde. Gevraagd of u hem ooit heeft ontmoet of gezien, antwoordt u ontkennend, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt uw hierboven aangehaalde beweringen. Pas wanneer u later nog eens wordt gevraagd hoe u heeft ontdekt wie de kinderhandel organiseerde, herhaalt u (CGVS III p. 7) uw verhaal dat u in mei 2019 werd ontvoerd en zwaar werd gefolterd, én dat M.D. u toen persoonlijk heeft geslagen en niet bang was om te zeggen wat zijn doel was. U werd hierop voorgelegd dat M.D. toen aldus aanwezig was en u heeft geslagen, waarop u even de stilte bewaarde. Nogmaals gevraagd over de al dan niet aanwezigheid van M.D., stelt u dat hij er was en u beledigde en zei dat hij kinderen ontvoerde, maar dat hij er niet persoonlijk bij aanwezig was toen u werd geslagen, hetgeen evenmin te rijmen valt met uw kort hiervoor afgelegde verklaring dat u door hem werd geslagen. Dat u aanvankelijk ontkent M.D. ooit te hebben ontmoet en pas in de context van het vertellen van uw relaas zijn aanwezigheid aanhaalt, maakt dat uw verklaringen niet doorleefd overkomen en aldus niet geloofwaardig zijn. Hetgeen verdere bevestiging vindt in de vaststelling dat u ook nog eens zeer tegenstrijdig bent over wat toen gebeurde tijdens zijn aanwezigheid.

Overigens is het absurd dat de daders van de kinderhandel u zouden ontvoeren en folteren opdat u zou zwijgen én u ondertussen zouden vertellen wie achter de ontvoering van de kinderen zit. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u enkel twee Tsjetsjeense kinderen zag en een man die wat verder stond wegliep toen u met hen ging praten, zonder meer. U stelt (CGVS I p. 5; CGVS III p. 6) dat uw belagers bang waren dat u dingen zou vertellen of zou tonen nadat u die kinderen met die man had gezien. Er kan echter aldus bezwaarlijk worden begrepen dat wat u had gezien gevaarlijk zou zijn voor de beweerde organisatoren van de kinderhandel en u daarom dermate zouden hebben willen viseren..

Verder stelt u enerzijds (CGVS I p. 10; CGVS III p. 6) dat toen u in april 2019 het voorval op de luchthaven meldde aan de politie, u niet wist dat de Tsjetsjeense autoriteiten hierbij betrokken waren, en dat als u toen had geweten wie deze kinderhandel organiseerde, u niet zou hebben verteld wat u had gezien. Anderzijds stelt u ook (CGVS III p. 12) dat iedereen weet wie betrokken is bij deze kinderhandel en dat al sinds 2006-2007 toen Kadyrov aan de macht kwam. Het is duidelijk dat deze twee stellingen niet te rijmen vallen met elkaar.

Uit uw aanvankelijke verklaringen blijkt (CGVS I p. 4-5) dat op 01/11/2021 uw neef A.D. en uw broer I. opnieuw werden opgepakt en beiden toen werden gefolterd. Uw neef kwam hierbij om het leven. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 12) sprak u over een neef van u die zonder dat hij zijn legerdienst had gedaan, naar het front in Oekraïne is gestuurd. Hierna werd u gevraagd of nog andere neven van u problemen hebben gekend, waarop u ontkennend antwoordt. Pas toen er uw vragen werden gesteld over de aanhouding van uw broer, zei u dat uw neef toen ook was aangehouden maar dat u ondertussen heeft vernomen dat hij toch nog in leven is. Ook hier moet opgemerkt worden dat aangezien u pas in de context van het vertellen van uw relaas over uw broer, melding maakt van de zware problemen die uw neef toen ook heeft gekend, maakt dat uw verklaringen niet doorleefd overkomen en aldus niet geloofwaardig zijn. Meer nog, tijdens uw derde persoonlijk onderhoud (CGVS III p. 9-11) stelde u dat uw neef S.D. (met alias D.) op 01/11/2021 werd ontvoerd en dat er achteraf bleek dat hij niet was vermoord. Bij confrontatie met het gegeven dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud sprak over een neef genaamd A., stelt u dat u niet weet hoe de tolk dit toen heeft vertaald, dat u toen toch heeft gezegd dat u zijn naam niet wou vertellen omdat hij nog in Tsjetsjenië was en hem toen ook niet heeft vernoemd, dat u toen een andere naam heeft gezegd en dit aan de tolk heeft uitgelegd. Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud blijkt echter helemaal niet dat u dergelijke opmerkingen heeft gemaakt aan de tolk. Uw motivering dat hij toen nog in Tsjetsjenië was maar nu in Duitsland is waar hij veilig is en u daarom nu zijn naam wel vernoemd, is ook compleet van de pot gerukt. Toen u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud over uw neef

sprak, meende u immers dat hij was vermoord en kon toen aldus bezwaarlijk uw bezorgdheid om zijn veiligheid voor u een reden vormen om een andere naam te geven.

Bij de DVZ (Vragenlijst pt. 3.5) stelt u dat nadat u was teruggekeerd van Tsjetsjenië naar Moskou ondergedoken leefde bij uw neef maar dat u aanvankelijk nog naar uw werk ging, en dat toen u vernam dat M. opnieuw was meegenomen daarna het huis helemaal niet meer verliet. Voor het CGVS verklaart u daarentegen (CGVS II p. 6) dat sinds u bij uw neef ondergedoken leefde niet meer naar buiten kwam en uw werk op afstand regelde, m.n. als uitbater van een shisha bar regelde u dit per telefoon, en als docent via afstandsonderwijs. Bij confrontatie (CGVS II p. 12) bleef u bij deze laatste versie. Het aanhouden van één bepaalde versie van een verhaal biedt echter geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid in uw verklaringen.

U verklaarde ook aanvankelijk meerdere malen (CGVS I p. 6-9) dat er twee strafzaken tegen u zijn opgestart sinds u in België bent, m.n. in 2020 wegens drugsbezit en oplichting, en in februari 2021 wegens manipulatie en ontvangen van steekpenningen. Tijdens een later bevraging (CGVS III p. 8) ontkent u als zouden er in 2021 ook strafzaken tegen u zijn opgestart, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw eerdere uitdrukkelijke beweringen.

Bij de DVZ (Vragenlijst pt. 3.5) maakte u ook helemaal geen melding van uw bewering dat er in 2020 valse strafzaken tegen u zijn opgestart. U stelt nochtans (CGVS I p. 6; CGVS II p. 11; CGVS III p. 8-9) dat u in de zomer van 2020 via uw familie op de hoogte werd gebracht dat u in het kader van die strafzaken werd geconvoceerd door de politie. Redelijkerwijze kan aldus verwacht worden dat u hiervan melding had willen maken bij de DVZ, quod non. Bij confrontatie stelt u (CGVS II p. 11) dat de tolk bij de DVZ slecht tolkte, dat er veel fouten werden gemaakt, en dat u continu net zoals voor het CGVS werd onderbroken. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud gaf u echter te kennen (CGVS I p. 2) dat na het invullen van de vragenlijst bij de DVZ, het gemaakte rapport u niet werd voorgelezen, maar dat men het liet vertalen via een computerprogramma en u toen de tekst daar kon lezen. U geeft ook aan dat u hierna enkele foutjes uit het rapport heeft gehaald en dat het toen goed was. Nergens maakte u melding als zou de tolk bij het invullen van de vragenlijst van de DVZ slecht zijn geweest of dat u essentiële elementen er niet zou hebben kunnen vertellen. Ook blijkt nergens dat u bij het afleggen van uw verklaringen bij de DVZ werd onderbroken. Overigens is uw stelling dat het rapport u bij de DVZ niet werd voorgelezen maar via de computer werd vertaald, een blote bewering. Indien dit daadwerkelijk zo zou zijn verlopen, kan verwacht worden dat de DVZ in haar rapport hiervan melding had gemaakt, en niet louter schrijft dat het gesprek u werd voorgelezen in het Russisch.

Gevraagd anno mei 2022 (CGVS II p. 8) hoe vaak u vanuit België contact heeft genomen met uw vrouw in Grozny, verklaart u dat u tijdens de drie jaar dat u in België bent slechts tweemaal heel kort met haar heeft kunnen praten als ze bij uw tante is omdat jullie belagers 's nachts kunnen binnenvallen en haar kunnen controleren. Eerder gaf u anno november 2021 echter te kennen (CGVS I p. 4) dat u aanvankelijk de mogelijkheid niet had om haar te contacteren maar dat u haar nu één keer om de week kon bellen als ze op bezoek ging bij uw tante. Gelet op uw bewering dat uw vrouw omwille van u geviséerd wordt door de Tsjetsjeense autoriteiten, kan men toch verwachten dat u hieromtrent meer éénduidig bent, quod non in casu.

U verklaart aanvankelijk ook (CGVS I p. 3) dat nadat u Rusland had verlaten uw gezin in Moskou werd lastiggevallen door de autoriteiten opdat u zich zou aanbieden. Uw vader besloot hierop dat ze beter bij hem in Grozny verbleven. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u echter (CGVS II p. 5) dat na uw vlucht uw belagers bij uw vader langskwamen en eisten dat uw gezin onmiddellijk naar Grozny moest komen, indien ze dit niet deden zou uw broer of een ander familielid worden opgepakt door hen. Bij confrontatie ontkent u uw eerdere verklaring en stelt u (CGVS II p. 10) dat u vrouw nooit problemen heeft gekend in Moskou. Het vasthouden aan één versie van de feiten biedt echter geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid.

Verder verklaart u aanvankelijk (CGVS II p. 4) dat u na uw vrijlating in Grozny in mei 2019 omwille van de ondergane foltering medische hulp nodig had maar dat u hiervoor niet naar een hospitaal in Grozny kon gaan, dat uw verwondingen daar niet zouden worden onderzocht omdat het medisch personeel perfect weet wie de lichamelijke letsels heeft toegebracht. Pas eens u in Moskou was kon u zich laten verzorgen voor uw verwondingen in een privé kliniek. Later stelt u daarentegen (CGVS III p. 7-8) dat u na uw vrijlating toen wel medische hulp kreeg in een privé kliniek in Grozny en dat u erna ook nog in Moskou in een gewoon hospitaal - niet privé want u diende niet te betalen - voor uw verwondingen werd behandeld.

Wat uw algemene opmerking betreft (CGVS III p. 12) dat de tolk tijdens uw vorige gehoren voor het CGVS heel slecht was en het de vorige keer niet duidelijk was, moet worden opgemerkt dat u op het einde van uw vorige gehoren telkens te kennen gaf dat u de tolk goed had begrepen (CGVS I p. 14; CGVS II p. 12). Ook bij aanvang van uw derde persoonlijk onderhoud maakte u geen opmerkingen als zou er zich tijdens de vorige gespreken op het CGVS problemen of misverstanden hebben voorgedaan.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen.

Uw intern paspoort bevat persoonsgegevens die niet worden betwist.

Het medisch attest toont aan dat u medische zorgen nodig had maar levert geen informatie over de door u beweerde omstandigheden dat u deze hulp diende in te roepen.

Op basis van de door u voorgelegde screenshots met informatie over M.U. werd het volledige artikel teruggevonden en toegevoegd aan uw administratief dossier. Hieruit blijkt dat M.U. op 18/07/2020 in Grozny werd gearresteerd omdat hij op sociale media naar video's van een opposant keek en sindsdien niet meer door zijn familie is teruggezien. Deze informatie toont dus het bestaan aan van ene M.U. en diens problemen met de Tsjetsjeense autoriteiten, maar levert geen informatie over uw beweerde connectie met deze persoon noch met de problemen die jullie zouden gekend hebben.

De overlijdensakte en het paspoort van A. en R.H. leveren geen informatie over de door u beweerde omstandigheden dat zij om het leven zouden zijn gekomen.

Omtrent het document met uw foto en de melding dat u wordt gezocht op basis van een artikel uit de strafwet, stelt u (CGVS III p. 3) dat uw tante dit via een zoekopdracht op het internet uit een database van de MVD verkreeg. Daar gelaten de opmerkingen die hierna nog zullen volgen, toont u hiermee niet aan dat u omwille van de door u aangehaalde redenen wordt gezocht in uw land van herkomst.

De 2 convocaties dd. 08/11/2022 en 14/09/2023 tonen aan dat u als verdachte wordt gedagvaard voor gehoor bij een politieafdeling in Grozny. Er wordt echter niet vermeld van wat u verdacht wordt zodat deze documenten zomaar niet aan uw beweerde relaas kunnen worden gelinkt.

De 4 convocaties dd. 24/08/2020, 11/11/2020, 11/05/2021, en 23/12/2021, maken geen melding op de voorziene plaats in welke hoedanigheid u werd opgeroepen, hetgeen toch merkwaardig is. Voorts bevatten deze convocaties een stempel van de uitreikende autoriteit die zich op exact dezelfde locatie van deze 4 documenten bevindt, en met dezelfde plaatsen waar de stempelafdruk vager is dan elders. Het is weinig plausibel dat dit toeval zou zijn. Het lijkt er dan ook op dat dit kopies betreft van een niet ingevulde convocatie met reeds aangebrachte stempel waarvan achteraf de geschreven tekst werd ingevuld, hetgeen uiteraard geen gebruikelijk manier van werken is en dan ook de bewijswaarde van deze documenten ondermijnt.

Het attest dd. 04/05/2019 meldt dat er door de UMVD een strafzaak tegen u werd opgestart nadat eerder tijdens een huiszoeking drugs was gevonden.

Het attest dd. 12/06/2022 toont aan dat er een strafprocedure tegen u en uw neef H.R. werd ingeleid nadat jullie op 29/05/2022 weerstand hadden geboden toen de politie jullie in Grozny wilden aanhouden en jullie wisten te ontsnappen. U stelt (CGVS III p. 2-3) hieromtrent dat dit duidelijk valse beschuldigingen zijn aangezien u toen in België verbleef.

Met betrekking tot deze documenten die u voorlegt van de Tsjetsjeense autoriteiten, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Ook moet worden vastgesteld dat u louter kopies van deze documenten kan voorleggen waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze Russische documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

U stelt hieromtrent (CGVS III p. 7-8) dat u de originele stukken onmogelijk kan laten overkomen omdat een betrokken onderzoekscomité dit niet uit handen geeft en dat als uw leven bedreigd wordt men geen tijd heeft om documenten te verzamelen. Gevraagd waarom u bv. per post of door ze door iemand te laten meenemen, zich niet in het bezit kan stellen van de originele convocaties die uw vader in Grozny heeft ontvangen, antwoordt u naast de kwestie. Gelet op het feit dat uw neef D.Z., uw broer I.K. en diens vrouw, later op legale wijze naar België zijn gekomen (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), kan niet worden begrepen waarom zij de convocaties hadden kunnen meebrengen, desnoods verborgen op hun lichaam.

Laat staan dat u kan uitleggen waarom u zich niet gewoon bv. per post in het bezit hebt laten brengen van deze documenten. U kan aldus geen geldige reden geven waarom u bv. het origineel van de convocaties niet kan voorleggen.

U brengt verder ook geen objectieve bewijsstukken aan van elementen waar dit wel mag verwacht worden, zoals een kopie van de PV van de verklaringen die u aflegde op de luchthaven van Moskou, de foto die naar alle Tsjetsjenen in België werd gestuurd met de melding dat u wordt gezocht, de aanval op u in Verviers en uw klacht bij de politie, en de dood en foltering van uw neef. U stelt ook (CGVS I p. 6 & 9) dat u lijsten van ontvoerde mensen kan voorleggen, informatie bezit (o.a. camerabeelden) over de kinderen die in Tsjetsjenië werden ontvoerd naar Istanbul, dat u de vliegtuigtickets van u en uw begeleiders van uw gedwongen reis van Moskou naar Grozny kan voorleggen, en een akte heeft van uw vrijlating in Grozny, maar u heeft het CGVS tot op heden hiervan geen stukken bezorgd.

Wat betreft het verzoek van uw neef D.Z. (O.V. [...]) nam de DVZ op 03/02/2023 een weigeringsbeslissing daar in het kader van de Dublin reglementering werd geacht dat Kroatië verantwoordelijk was voor de behandeling ervan.

Wat betreft het verzoek van uw broer I.K. (O.V. [...]), wiens relaas deels verbonden is met uw bedrieglijk bevonden verzoek, moet worden opgemerkt dat hij zich voor zijn verzoek ook nog baseert op andere elementen die een eigen onderzoek vereisen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

In een enig middel stelt verzoeker dat de commissaris-generaal onvoldoende onderzoek van de asielmotieven heeft gedaan en tot een onzorgvuldige en onredelijke besluitvorming is gekomen. Hij voert in wezen een schending aan van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt geen nieuwe stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om ‘een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie’ te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Beoordeling

4.1. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijn hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.2. Verzoeker verklaart zijn herkomstland te hebben verlaten omwille van een vrees voor vervolging. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij in Moskou getuige was van een poging tot ontvoering van Tsjetsjeense kinderen in opdracht van hooggeplaatste Tsjetsjeense autoriteiten. Hierna werd hij gevisieerd door de Tsjetsjeense autoriteiten die hem het zwijgen wilden opleggen. Voor een verdere samenvatting van het asielrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissing, dat door verzoeker niet wordt betwist.

4.3. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoeker het niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag heeft of bij terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. De commissaris-generaal stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas op basis van volgende bevindingen:

(i) Verzoekers onaannemelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming in België en zijn ongefundeerde beweringen omtrent de beweerdde problemen in België ondermijnen op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van zijn verzoek om internationale bescherming;

(ii) Verzoekers opeenvolgende verklaringen inzake zijn problemen in zijn land van herkomst bevatten verschillende onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas;

(iii) De door verzoeker voorgelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het asielrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in voorliggend verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

4.4. Wat betreft zijn laattijdig verzoek om internationale bescherming en zijn ongefundeerde beweringen omtrent zijn beweerdde problemen in België, stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij pas een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend toen hij geen andere mogelijkheid meer zag om zich te beschermen. Aanvankelijk dacht hij dat de problemen wel zouden opgelost geraken maar gaandeweg heeft hij moeten ondervinden dat hij nog steeds gezocht werd en het doelwit van bedreigingen bleef. Vooral nadat een foto van hem verspreid werd onder de Tsjetsjeense gemeenschap en nadat zijn buurman in Verviers contacten had met een vriend van R. Kadyrov, namen de bedreigingen toe, werd hij aangevallen met een mes, beschoten en moest hij onderduiken voor zijn eigen veiligheid bij een vriend in Hasselt. Hij nam contact op met de politie van Luik om klacht in te dienen doch deze werd blijkbaar niet geacteerd. Verder meent verzoeker dat zijn verklaring dat de politie van Luik geen klacht noteerde wel plausibel is. Meestal moet men bij een politiebureau eerst een afspraak maken als het om reeds gebeurde feiten gaat zodat een inspecteur de klacht kan opnemen en PV kan opstellen. Enkel in geval van heterdaad of hoogdringendheid zal de politie direct een patrouille zenden. Verzoeker oppert dat wat betreft het voorleggen van een paspoort het evengoed mogelijk is dat de politie als goede raad meegaf dat hij best in het bezit zou zijn van een paspoort, waarbij ook uitleg werd gegeven over de wijze waarop hij een paspoort kan verkrijgen. Tenslotte wordt er in het verzoekschrift op gewezen dat men niet weet in welke taal er gecommuniceerd werd met de politie van Luik, nu verzoeker Russisch spreekt en zich zo goed als mogelijk verstaanbaar poogt te maken in het Engels.

De Raad merkt op dat verzoeker niet verder komt dan het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van blote beweringen en eigen veronderstellingen, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter geenszins in concreto afbreuk doet aan de terecht bevindingen van de commissaris-generaal inzake het onaannemelijk laattijdig verzoek om internationale bescherming en verzoekers ongefundeerde beweringen omtrent zijn beweerdde problemen in België die op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van zijn verzoek om internationale bescherming ondermijnen. De Raad sluit zich aan bij de volgende pertinente bevindingen van de bestreden beslissing:

“Er moet echter worden vastgesteld dat uw handelingen in België bezwaarlijk te rijmen vallen met hetgeen kan verwacht worden van een verzoeker die de ingrijpende beslissing nam zijn land te verlaten om in een derde land bescherming te verkrijgen en er in veiligheid te kunnen leven.

Er moet immers worden vastgesteld dat blijkens uw verklaringen (DVZ Verklaring pt. 32; CGVS I p. 8-9; CGVS II p. 7) u op **14/06/2019** uw land heeft verlaten om naar België te komen en er pas op **21/12/2020** uw verzoek om internationale bescherming indiende. U stelt hieromtrent dat uw doel was om in België te blijven tot uw problemen zouden opgelost zijn, maar dat toen men u probeerde te vermoorden, u dan pas heeft beslist om uw verzoek in te dienen. Deze motivering voor de laattijdigheid van uw verzoek weet niet te overtuigen. Van iemand die zijn land ontvlucht omwille van ernstige problemen en zich in veiligheid moet brengen in een derde land, kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zo spoedig mogelijk hiervan de bevoegde autoriteiten op de hoogte zou willen brengen. Bovendien vond de beweerde moordpoging op u plaats op 20/09/2020 en heeft u aldus nog drie maanden gewacht vooraleer uw verzoek in te dienen. Meer nog, uit uw verklaringen blijkt ook (CGVS I p. 6; CGVS II p. 11) dat sinds u naar België bent gekomen, u in de zomer van 2020 vernam dat er valse strafzaken tegen u waren geopend (zie ook de door u voorgelegde convocaties) en dat in augustus 2020 de in België verblijvende Tsjetsjenen een foto van u ontvingen met de melding dat u een oplichter bent en wordt gezocht. Het is bijgevolg merkwaardig dat u van mening zou zijn dat uw problemen in uw land van herkomst zich aan het oplossen waren. Uit uw houding blijkt dan ook dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relativeert als dusdanig reeds ernstig de ernst én de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees voor vervolging bij terugkeer naar uw land van herkomst.

U verklaart verder (CGVS I p. 11-13) dat in augustus 2020 de in België verblijvende Tsjetsjenen een foto van u ontvingen met de melding dat u een oplichter bent en wordt gezocht. Uw buurman in Verviers toonde u dit. U vertelde hem beknopt uw problemen. Hij moet dit rondverteld hebben o.a. aan een vriend die een vertegenwoordiger is van R.K.. Hij bood uw buurman geld aan om hem te vertellen wanneer u thuis was. Op 20/09/2020 werd u aangevallen met een mes en beschoten. U kon ontkomen en dook onder bij een vriend in Hasselt. U deed een maand later een beroep op de politie van Luik voor deze aanval op u. U wachtte met uw aangifte omdat u geen documenten had, de taal niet sprak, geen getuigen had van de aanval, en vreesde gerepatriëerd te worden. U vroeg bescherming aan de politie van Luik maar omdat u geen internationaal paspoort had, zeiden ze dat u naar de ambassade diende te gaan voor documenten en dat ze dan uw klacht zouden registreren. Deze beweringen zijn uiteraard compleet absurd. Vooreerst moet vastgesteld worden dat u hieromtrent geen begin van bewijs kan voorleggen. Redelijkerwijze kan bv. toch verwacht worden dat u zich in het bezit zou willen stellen hebben van de foto en melding over u die uw buurman u toonde, om hiermee de bevoegde Belgische autoriteiten aan te tonen dat u door uw belagers tot in België werd gezocht. De door u opgegeven redenen om na de aanslag op u niet onmiddellijk een beroep te doen op de politie, zijn onzinnig. Als er daadwerkelijk een moordpoging op u werd gepleegd, kan verwacht worden dat u zich zo snel mogelijk onder de bescherming van de bevoegde Belgische autoriteiten had willen stellen. Dat de politie u voor uw klacht van een moordpoging wandelen zou sturen omdat u geen internationaal paspoort kon voorleggen, is weinig plausibel. Meer nog, uit uw verklaringen blijkt dat u weldegelijk in het bezit bent van een internationaal paspoort, u stelt immers (DVZ Verklaring pt. 25; CGVS I p. 6) dat dit document zich bevindt in de woning die u huurde in Verviers en die u heeft verlaten nadat er de beweerde aanslag op u plaatsvond. Bij het indienen van uw klacht kon u aldus met de politie naar de plaats van delict gaan en hen de - beweerde - nodige documenten voorleggen.

Uw onaannemelijk laattijdig verzoek, en uw ongefundeerde beweringen omtrent de problemen die u kende in België, ondermijnen reeds op zwaarwichtige wijze de geloofwaardigheid van uw verzoek."

4.5. Wat betreft de verschillende onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden in zijn opeenvolgende verklaringen, tracht verzoeker deze als volgt te weerleggen:

"1° De aanwezigheid van M.D. tijdens zijn vasthouding in 2019.

Verzoeker verklaarde duidelijk dat hij aanwezig was ... op een bepaald moment. Hij heeft hem gezien en gehoord.

2° De bewering dat bezwaarlijk kan worden begrepen dat wat verzoeker gezien had in de luchthaven — 2 kinderen en een man die wegging — gevaarlijk zou zijn voor de organisatoren van de kinderhandel, is louter speculatief. Verzoeker is daarbij met de kinderen naar de politie gegaan, waar de ontvoering uitkwam. De organisatie kan niet weten wat de kinderen vertelden / wat verzoeker al dan niet weet. Daarom werd hij voor ondervraging meegenomen.

3° De kennis over de betrokkenheid van de Tsjetsjeense autoriteiten bij de kinderhandel.

De verklaringen van verzoeker vallen wel te rijmen. Verzoeker wist aanvankelijk, toen hij de kinderen opmerkte niet dat zij ontvoerd werden, laat staan door wie. Achteraf werd dit duidelijk en legt hij de link met de algemene gangbare kennis dat de Tsjetsjeense autoriteiten betrokken zijn in ontvoeringen.

4° Verzoeker stelt dat hij aan de tolk heeft meegedeeld dat hij een andere naam meedeelde voor zijn neef ; mn A. iplv. S.. Uit het feit dat dit niet genoteerd werd, kan niet met zekerheid afgeleid worden dat dit niet zou gezegd zijn aan de tolk. Mogelijk werd er niet veel aandacht aan besteed omdat het irrelevant bleek.

5° en 6° De al dan niet - meldingen op de vragenlijst van DVZ toetsen aan de verklaringen afgelegd tijdens de verhoren op het CGVS, is steeds delicaat omdat het geweten is dat er slechts summiere verklaringen kunnen afgelegd en genoteerd worden bij DVZ. Er worden bij DVZ geen specifieke en bijkomende vragen gesteld, zodat verzoeker ook niet precies weet wat van hem verwacht werd.

7° Zoals gezegd zijn de overige voorkomende tegenstrijdigheden in de verhoren slechts van bijkomende aard en raken ze niet aan de kern van het asielverhaal.

8° Uit de informatie van het CGVS volgt wel degelijk dat de persoon, die verzoeker kent en die hem vergezelde in de luchthaven toen ze de kinderen opmerken, mn M.U., bestaat; dat hij werd gearresteerd en dat men sedertdien niets meer van hem hoorde. Dat hij werd gearresteerd om reden dat hij naar video's keek van een opposant, kan slechts een officiële versie van de reden zijn omdat de autoriteiten beter geen andere versie willen kenbaar maken; wat in casu uiteraard begrijpelijk is."

Met dit verweer slaagt verzoeker er geenszins in om de volgende pertinente onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden te weerleggen:

"Na een vergelijking van uw opeenvolgende verklaringen moet ook worden vastgesteld dat uw relaas omtrent de problemen die u kende in uw land van herkomst, doorspekt zijn van onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden waardoor er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw beweringen.

Zo blijkt uit uw verklaringen (CGVS I p. 10-11; CGVS II p. 3-4) dat u op de luchthaven twee Tsjetsjeense kinderen opmerkte en een man die wat verder stond wegliep toen u met hen ging praten. U bracht hen naar de politie die hun familie contacteerde waarna bleek dat ze waren ontvoerd. U wist toen nog niet dat de Tsjetsjeense autoriteiten hierbij betrokken waren. Gevraagd hoe u te weten kwam dat ze hiervoor verantwoordelijk waren, verwijst u naar uw vasthouding in mei 2019 in Grozny, dat M.D., het hoofd van de politie, u toen tijdens uw gevangenschap opzocht en zei dat hij die kinderen liet ontvoeren en dit zou blijven doen. U vernam toen ook dat I.K., de achterneef van de president en voormalige burgemeester van Grozny, de instructies hiertoe gaf, als ook het parlamentslid A.D. Ook tijdens uw derde persoonlijk onderhoud (CGVS III p. 4) duidt u M.D., het hoofd van de politie, aan als de persoon die u belaagde. Gevraagd of u hem ooit heeft ontmoet of gezien, antwoordt u ontkennend, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt uw hierboven aangehaalde beweringen. Pas wanneer u later nog eens wordt gevraagd hoe u heeft ontdekt wie de kinderhandel organiseerde, herhaalt u (CGVS III p. 7) uw verhaal dat u in mei 2019 werd ontvoerd en zwaar werd gefolterd, én dat M.D. u toen persoonlijk heeft geslagen en niet bang was om te zeggen wat zijn doel was. U werd hierop voorgelegd dat M.D. toen aldus aanwezig was en u heeft geslagen, waarop u even de stilte bewaarde. Nogmaals gevraagd over de al dan niet aanwezigheid van M.D., stelt u dat hij er was en u beledigde en zei dat hij kinderen ontvoerde, maar dat hij er niet persoonlijk bij aanwezig was toen u werd geslagen, hetgeen evenmin te rijmen valt met uw kort hiervoor afgelegde verklaring dat u door hem werd geslagen. Dat u aanvankelijk ontkent M.D. ooit te hebben ontmoet en pas in de context van het vertellen van uw relaas zijn aanwezigheid aanhaalt, maakt dat uw verklaringen niet doorleefd overkomen en aldus niet geloofwaardig zijn. Hetgeen verdere bevestiging vindt in de vaststelling dat u ook nog eens zeer tegenstrijdig bent over wat toen gebeurde tijdens zijn aanwezigheid.

Overigens is het absurd dat de ouders van de kinderhandel u zouden ontvoeren en folteren opdat u zou zwijgen én u ondertussen zouden vertellen wie achter de ontvoering van de kinderen zit. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u enkel twee Tsjetsjeense kinderen zag en een man die wat verder stond wegliep toen u met hen ging praten, zonder meer. U stelt (CGVS I p. 5; CGVS III p. 6) dat uw belagers bang waren dat u dingen zou vertellen of zou tonen nadat u die kinderen met die man had gezien. Er kan echter aldus bezwaarlijk worden begrepen dat wat u had gezien gevaarlijk zou zijn voor de beweerdde organisatoren van de kinderhandel en u daarom dermate zouden hebben willen viseren..

Verder stelt u enerzijds (CGVS I p. 10; CGVS III p. 6) dat toen u in april 2019 het voorval op de luchthaven meldde aan de politie, u niet wist dat de Tsjetsjeense autoriteiten hierbij betrokken waren, en dat als u toen had geweten wie deze kinderhandel organiseerde, u niet zou hebben verteld wat u had gezien. Anderzijds stelt u ook (CGVS III p. 12) dat iedereen weet wie betrokken is bij deze kinderhandel en dat al sinds 2006-2007 toen Kadyrov aan de macht kwam. Het is duidelijk dat deze twee stellingen niet te rijmen vallen met elkaar.

Uit uw aanvankelijke verklaringen blijkt (CGVS I p. 4-5) dat op 01/11/2021 uw neef A.D. en uw broer I. opnieuw werden opgepakt en beiden toen werden gefolterd. Uw neef kwam hierbij om het leven. Tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud (CGVS II p. 12) sprak u over een neef van u die zonder dat hij zijn legerdienst had gedaan, naar het front in Oekraïne is gestuurd. Hierna werd u gevraagd of nog andere neven van u problemen hebben gekend, waarop u ontkennend antwoordt. Pas toen er uw vragen werden gesteld over de aanhouding van uw broer, zei u dat uw neef toen ook was aangehouden maar dat u ondertussen heeft vernomen dat hij toch nog in leven is. Ook hier moet opgemerkt worden dat aangezien u pas in de context van het vertellen van uw relaas over uw broer, melding maakt van de zware problemen die uw neef toen ook heeft gekend, maakt dat uw verklaringen niet doorleefd overkomen en aldus niet geloofwaardig zijn. Meer nog, tijdens uw derde persoonlijk onderhoud (CGVS III p. 9-11) stelde u dat uw neef S.D. (met alias D.) op 01/11/2021 werd ontvoerd en dat er achteraf bleek dat hij niet was vermoord. Bij confrontatie met het gegeven dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud sprak over een neef genaamd A., stelt u dat u niet weet hoe de tolk dit toen heeft vertaald, dat u toen toch heeft gezegd dat u zijn naam niet wou vertellen omdat hij nog in Tsjetsjenië was en hem toen ook niet heeft vernoemd, dat u toen een andere naam heeft gezegd en dit aan de tolk heeft uitgelegd. Uit de verklaringen die u aflegde tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud blijkt echter helemaal niet dat u dergelijke opmerkingen heeft gemaakt aan de tolk. Uw motivering

dat hij toen nog in Tsjetsjenië was maar nu in Duitsland is waar hij veilig is en u daarom nu zijn naam wel vernoemd, is ook compleet van de pot gerukt. Toen u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud over uw neef sprak, meende u immers dat hij was vermoord en kon toen aldus bezwaarlijk uw bezorgdheid om zijn veiligheid voor u een reden vormen om een andere naam te geven.

Bij de DVZ (Vragenlijst pt. 3.5) stelt u dat nadat u was teruggekeerd van Tsjetsjenië naar Moskou ondergedoken leefde bij uw neef maar dat u aanvankelijk nog naar uw werk ging, en dat toen u vernam dat M. opnieuw was meegenomen daarna het huis helemaal niet meer verliet. Voor het CGVS verklaart u daarentegen (CGVS II p. 6) dat sinds u bij uw neef ondergedoken leefde niet meer naar buiten kwam en uw werk op afstand regelde, m.n. als uitbater van een shisha bar regelde u dit per telefoon, en als docent via afstandsonderwijs. Bij confrontatie (CGVS II p. 12) bleef u bij deze laatste versie. Het aanhouden van één bepaalde versie van een verhaal biedt echter geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid in uw verklaringen. U verklaarde ook aanvankelijk meerdere malen (CGVS I p. 6-9) dat er twee strafzaken tegen u zijn opgestart sinds u in België bent, m.n. in 2020 wegens drugsbezit en oplichting, en in februari 2021 wegens manipulatie en ontvangen van steekpenningen. Tijdens een later bevraging (CGVS III p. 8) ontkent u als zouden er in 2021 ook strafzaken tegen u zijn opgestart, hetgeen bezwaarlijk te rijmen valt met uw eerdere uitdrukkelijke beweringen.

Bij de DVZ (Vragenlijst pt. 3.5) maakte u ook helemaal geen melding van uw bewering dat er in 2020 valse strafzaken tegen u zijn opgestart. U stelt nochtans (CGVS I p. 6; CGVS II p. 11; CGVS III p. 8-9) dat u in de zomer van 2020 via uw familie op de hoogte werd gebracht dat u in het kader van die strafzaken werd geconvoceerd door de politie. Redelijkerwijze kan aldus verwacht worden dat u hiervan melding had willen maken bij de DVZ, quod non. Bij confrontatie stelt u (CGVS II p. 11) dat de tolk bij de DVZ slecht tolkte, dat er veel fouten werden gemaakt, en dat u continu net zoals voor het CGVS werd onderbroken. Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud gaf u echter te kennen (CGVS I p. 2) dat na het invullen van de vragenlijst bij de DVZ, het gemaakte rapport u niet werd voorgelezen, maar dat men het liet vertalen via een computerprogramma en u toen de tekst daar kon lezen. U geeft ook aan dat u hierna enkele foutjes uit het rapport heeft gehaald en dat het toen goed was. Nergens maakte u melding als zou de tolk bij het invullen van de vragenlijst van de DVZ slecht zijn geweest of dat u essentiële elementen er niet zou hebben kunnen vertellen. Ook blijkt nergens dat u bij het afleggen van uw verklaringen bij de DVZ werd onderbroken. Overigens is uw stelling dat het rapport u bij de DVZ niet werd voorgelezen maar via de computer werd vertaald, een blote bewering. Indien dit daadwerkelijk zo zou zijn verlopen, kan verwacht worden dat de DVZ in haar rapport hiervan melding had gemaakt, en niet louter schrijft dat het gesprek u werd voorgelezen in het Russisch.

Gevraagd anno mei 2022 (CGVS II p. 8) hoe vaak u vanuit België contact heeft genomen met uw vrouw in Grozny, verklaart u dat u tijdens de drie jaar dat u in België bent slechts tweemaal heel kort met haar heeft kunnen praten als ze bij uw tante is omdat jullie belagers 's nachts kunnen binnenvallen en haar kunnen controleren. Eerder gaf u anno november 2021 echter te kennen (CGVS I p. 4) dat u aanvankelijk de mogelijkheid niet had om haar te contacteren maar dat u haar nu één keer om de week kon bellen als ze op bezoek ging bij uw tante. Gelet op uw bewering dat uw vrouw omwille van u gevisieerd wordt door de Tsjetsjeense autoriteiten, kan men toch verwachten dat u hieromtrent meer éénduidig bent, quod non in casu.

U verklaart aanvankelijk ook (CGVS I p. 3) dat nadat u Rusland had verlaten uw gezin in Moskou werd lastiggevallen door de autoriteiten opdat u zich zou aanbieden. Uw vader besloot hierop dat ze beter bij hem in Grozny verbleven. Tijdens het tweede persoonlijk onderhoud stelt u echter (CGVS II p. 5) dat na uw vlucht uw belagers bij uw vader langskwamen en eisten dat uw gezin onmiddellijk naar Grozny moest komen, indien ze dit niet deden zou uw broer of een ander familielid worden opgepakt door hen. Bij confrontatie ontkent u uw eerdere verklaring en stelt u (CGVS II p. 10) dat u vrouw nooit problemen heeft gekend in Moskou. Het vasthouden aan één versie van de feiten biedt echter geen verklaring voor deze tegenstrijdigheid.

Verder verklaart u aanvankelijk (CGVS II p. 4) dat u na uw vrijlating in Grozny in mei 2019 omwille van de ondergane foltering medische hulp nodig had maar dat u hiervoor niet naar een hospitaal in Grozny kon gaan, dat uw verwondingen daar niet zouden worden onderzocht omdat het medisch personeel perfect weet wie de lichamelijke letsels heeft toegebracht. Pas eens u in Moskou was kon u zich laten verzorgen voor uw verwondingen in een privé kliniek. Later stelt u daarentegen (CGVS III p. 7-8) dat u na uw vrijlating toen wel medische hulp kreeg in een privé kliniek in Grozny en dat u erna ook nog in Moskou in een gewoon hospitaal - niet privé want u diende niet te betalen - voor uw verwondingen werd behandeld.

Wat uw algemene opmerking betreft (CGVS III p. 12) dat de tolk tijdens uw vorige gehoren voor het CGVS heel slecht was en het de vorige keer niet duidelijk was, moet worden opgemerkt dat u op het einde van uw vorige gehoren telkens te kennen gaf dat u de tolk goed had begrepen (CGVS I p. 14; CGVS II p. 12). Ook bij aanvang van uw derde persoonlijk onderhoud maakte u geen opmerkingen als zou er zich tijdens de vorige gespreken op het CGVS problemen of misverstanden hebben voorgedaan.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden."

Met het algemeen verweer dat de vastgestelde tegenstrijdigheden van een zodanig ondergeschikt belang zouden zijn dat hieruit niet kan worden afgeleid dat zijn asielrelaas niet doorleefd zou zijn, slaagt verzoeker er geenszins in het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden concreet te weerleggen of te verklaren.

Door het louter vasthouden aan één versie van zijn verklaringen inzake de aanwezigheid van M.D. tijdens zijn vasthouding in 2019 weerlegt verzoeker geenszins zijn verschillende tegenstrijdige verklaringen waarbij verzoeker aanvankelijk ontkende M.D. ooit ontmoet te hebben en pas in de context van het vertellen van zijn relaas de aanwezigheid van M.D. aanhaalde maar dan bovendien tegenstrijdig was over wat verzoeker heeft ondergaan tijdens de aanwezigheid van M.D. bij deze vasthouding.

Verder kan het louter stellen dat de bevindingen van de commissaris-generaal speculatief zijn en dat zijn verklaringen wél te rijmen zijn in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld, evenmin de vastgestelde tegenstrijdigheden en onaannemelijkheden concreet weerleggen of in een ander daglicht plaatsen.

Wat betreft de tegenstrijdigheid omtrent de ontvoering van zijn neef die hij tijdens zijn derde persoonlijk onderhoud op het CGVS S.D. noemde maar tijdens zijn eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS A.D. noemde, stelt verzoeker dat hij bij zijn eerste persoonlijk onderhoud aan de tolk heeft uitgelegd waarom hij een andere naam meedeelde voor zijn neef. De Raad merkt samen met de commissaris-generaal op dat nergens uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker dergelijke opmerkingen heeft gemaakt aan de tolk (NPO CGVS I, p. 5). De ongestaafde bewering dat dit waarschijnlijk niet genoteerd werd omdat het irrelevant bleek, is in geen geval ernstig.

Tenslotte waar verzoeker nog lijkt te laten uitschijnen dat het feit dat het persoonlijk onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort was en dus niet tegen hem kan gebruikt worden om een negatieve beslissing te nemen, wijst de Raad erop dat het feit dat het gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken korter is dan dat voor het CGVS, niets afdoet aan de verwachting dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, vanaf het eerste gehoor waarheidsgetrouwe verklaringen dient af te leggen. De duur van het gehoor is hierbij irrelevant.

Wat betreft M.U., de persoon die verzoeker zou hebben vergezeld op de luchthaven, heeft de commissaris-generaal op goede gronden het volgende vastgesteld: *“Op basis van de door u voorgelegde screenshots met informatie over M.U. werd het volledige artikel teruggevonden en toegevoegd aan uw administratief dossier. Hieruit blijkt dat M.U. op 18/07/2020 in Grozny werd gearresteerd omdat hij op sociale media naar video's van een opposant keek en sindsdien niet meer door zijn familie is teruggezien. Deze informatie toont dus het bestaan aan van ene M.U. en diens problemen met de Tsjetsjeense autoriteiten, maar levert geen informatie over uw beweerde connectie met deze persoon noch met de problemen die jullie zouden gekend hebben.”*

Verzoeker kan met zijn louter blote beweringen omtrent de reden van de arrestatie, bovenstaande bevindingen geenszins weerleggen of in een ander daglicht stellen.

4.6. De door verzoeker neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas niet herstellen. De commissaris-generaal heeft op goede gronden het volgende vastgesteld:

“Uw intern paspoort bevat persoonsgegevens die niet worden betwist.

Het medisch attest toont aan dat u medische zorgen nodig had maar levert geen informatie over de door u beweerde omstandigheden dat u deze hulp diende in te roepen.

Op basis van de door u voorgelegde screenshots met informatie over M.U. werd het volledige artikel teruggevonden en toegevoegd aan uw administratief dossier. Hieruit blijkt dat M.U. op 18/07/2020 in Grozny werd gearresteerd omdat hij op sociale media naar video's van een opposant keek en sindsdien niet meer door zijn familie is teruggezien. Deze informatie toont dus het bestaan aan van ene M.U. en diens problemen met de Tsjetsjeense autoriteiten, maar levert geen informatie over uw beweerde connectie met deze persoon noch met de problemen die jullie zouden gekend hebben.

De overlijdensakte en het paspoort van A. en R.H. leveren geen informatie over de door u beweerde omstandigheden dat zij om het leven zouden zijn gekomen.

Omtrent het document met uw foto en de melding dat u wordt gezocht op basis van een artikel uit de strafwet, stelt u (CGVS III p. 3) dat uw tante dit via een zoekopdracht op het internet uit een database van de MVD verkreeg. Daar gelaten de opmerkingen die hierna nog zullen volgen, toont u hiermee niet aan dat u omwille van de door u aangehaalde redenen wordt gezocht in uw land van herkomst.

De 2 convocaties dd. 08/11/2022 en 14/09/2023 tonen aan dat u als verdachte wordt gedagvaard voor gehoor bij een politieafdeling in Grozny. Er wordt echter niet vermeld van wat u verdacht wordt zodat deze documenten zomaar niet aan uw beweerd relaas kunnen worden gelinkt.

De 4 convocaties dd. 24/08/2020, 11/11/2020, 11/05/2021, en 23/12/2021, maken geen melding op de voorziene plaats in welke hoedanigheid u werd opgeroepen, hetgeen toch merkwaardig is. Voorts bevatten deze convocaties een stempel van de uitreikende autoriteit die zich op exact dezelfde locatie van deze 4 documenten bevindt, en met dezelfde plaatsen waar de stempelafdruk vager is dan elders. Het is weinig plausibel dat dit toeval zou zijn. Het lijkt er dan ook op dat dit kopies betreft van een niet ingevulde convocatie met reeds aangebrachte stempel waarvan achteraf de geschreven tekst werd ingevuld, hetgeen uiteraard geen gebruikelijk manier van werken is en dan ook de bewijswaarde van deze documenten ondermijnt.

Het attest dd. 04/05/2019 meldt dat er door de UMVD een strafzaak tegen u werd opgestart nadat eerder tijdens een huiszoeking drugs was gevonden.

Het attest dd. 12/06/2022 toont aan dat er een strafprocedure tegen u en uw neef H.R. werd ingeleid nadat jullie op 29/05/2022 weerstand hadden geboden toen de politie jullie in Grozny wilden aanhouden en jullie wisten te ontsnappen. U stelt (CGVS III p. 2-3) hieromtrent dat dit duidelijk valse beschuldigingen zijn aangezien u toen in België verbleef.

Met betrekking tot deze documenten die u voorlegt van de Tsjetsjeense autoriteiten, moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Ook moet worden vastgesteld dat u louter kopies van deze documenten kan voorleggen waarvan de authenticiteit op geen enkele wijze kan worden nagegaan. Bijgevolg is de bewijswaarde van deze Russische documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

U stelt hieromtrent (CGVS III p. 7-8) dat u de originele stukken onmogelijk kan laten overkomen omdat een betrokken onderzoekscomité dit niet uit handen geeft en dat als uw leven bedreigd wordt men geen tijd heeft om documenten te verzamelen. Gevraagd waarom u bv. per post of door ze door iemand te laten meenemen, zich niet in het bezit kan stellen van de originele convocaties die uw vader in Grozny heeft ontvangen, antwoordt u naast de kwestie. Gelet op het feit dat uw neef D.Z., uw broer I.K. en diens vrouw, later op legale wijze naar België zijn gekomen (zie informatie toegevoegd aan uw administratief dossier), kan niet worden begrepen waarom zij de convocaties hadden kunnen meebrengen, desnoods verborgen op hun lichaam. Laat staan dat u kan uitleggen waarom u zich niet gewoon bv. per post in het bezit hebt laten brengen van deze documenten. U kan aldus geen geldige reden geven waarom u bv. het origineel van de convocaties niet kan voorleggen.

U brengt verder ook geen objectieve bewijsstukken aan van elementen waar dit wel mag verwacht worden, zoals een kopie van de PV van de verklaringen die u aflegde op de luchthaven van Moskou, de foto die naar alle Tsjetsjenen in België werd gestuurd met de melding dat u wordt gezocht, de aanval op u in Verviers en uw klacht bij de politie, en de dood en foltering van uw neef. U stelt ook (CGVS I p. 6 & 9) dat u lijsten van ontvoerde mensen kan voorleggen, informatie bezit (o.a. camerabeelden) over de kinderen die in Tsjetsjenië werden ontvoerd naar Istanbul, dat u de vliegtuigtickets van u en uw begeleiders van uw gedwongen reis van Moskou naar Grozny kan voorleggen, en een akte heeft van uw vrijlating in Grozny, maar u heeft het CGVS tot op heden hiervan geen stukken bezorgd."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat er door de commissaris-generaal teveel belang wordt gehecht aan het beschikken van originele documenten, dat de commissaris-generaal er ten onrechte van uitgaat dat de originele documenten per post kunnen worden verzonden zonder enig gevaar voor de afzender, en dat er niet van mag van worden uitgegaan dat kopies geen enkele bewijswaarde hebben vermits niet op officiële wijze werd vastgesteld dat het om vervalsingen zou gaan.

De Raad acht dit geen dienstig verweer. Verzoeker beperkt zich tot het louter uiten van kritiek en blote beweringen en het tegenspreken van de beoordeling van de commissaris-generaal maar voert geen argumenten in concreto aan die bovenstaande vaststellingen weerleggen of in een ander daglicht plaatsen. Bovendien gaat verzoeker er ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal kan echter de aangebrachte stukken de bewijswaarde weigeren wanneer deze naar haar oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. De bewijskracht behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de commissaris-generaal, zonder dat de commissaris-generaal de stukken van valsheid moet betichten. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de commissaris-generaal zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692) (RvV, nr. 190 679 van 17 augustus 2017; RvV, nr. 190 602 van 10 augustus 2017).

4.7. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissing aldus worden weerlegd, blijft de uitgebreide motivering dienaangaande onverminderd overeind en worden deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet is voldaan en dat bijgevolg het voordeel van de twijfel niet kan worden verleend aan verzoeker.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

4.8. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakt immers doorheen zijn verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij in Rusland zou hebben gekend of zal kennen.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet brengt verzoeker geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in zijn land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Rusland een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.9. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat dit beginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS driemaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouds kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.10. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). Aangezien de commissaris-generaal in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

4.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

5. Conclusie

Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS